

KARCZEMNIK (1) *sb m*

N sg karcz(e)mnik.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Bywalec karczem, pijak, awanturnik; qui cauponam frequentat Cn:

W połączeniu szeregowym: Niech też będzie opilec/ karczemnik/ y zwaycá/ Wnet gdy go cnotá rufzy áli z niego ráycá. RejWiz 3v.

RS